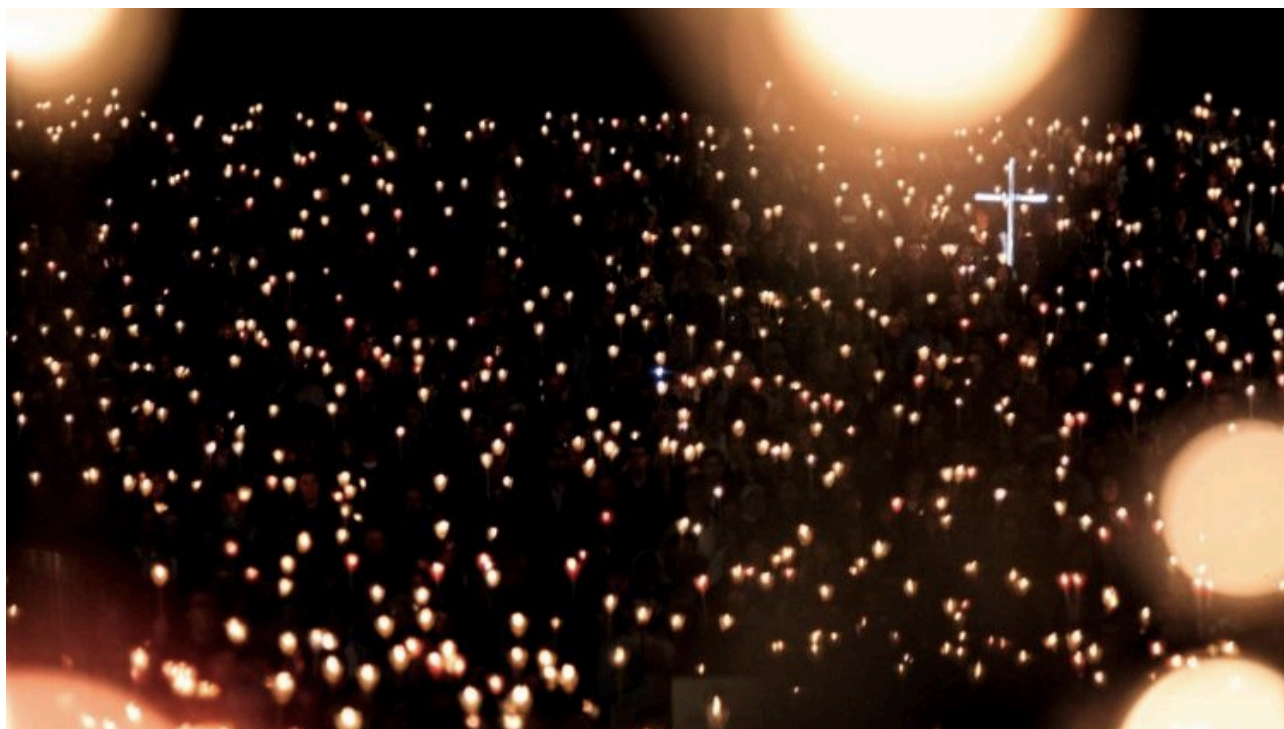

“Hazamenni.” - A legtöbb ember gyönyörű ígéretekkel társítja ezt a kifejezést. Nem kell a saját négy falunk közé zárkozni. Lehetünk azok, akik vagyunk. Kihasználhatjuk azokat a kényelmi szolgáltatásokat, amelyekkel otthonainkat berendezzük. A legjobb, ha a saját ágyunkban alszunk, a család biztonságérzetet kölcsönöz nekünk, minden bútordarab összefonódik a saját élettörténetünkkel, s értékes emlékeket tárnak fel. Mi, keresztények hisszük, hogy az igazi otthonunk a menny, egy olyan otthon, amelyet nem lehet tőlünk elvenni. Ott vár ránk a szerető Atya és a testvérünk, Jézus, akik be akarnak fogadni bennünket a Szentlélek egységébe, mint oly sokan másokat előttünk. A mennyei család biztonságot nyújt a számunkra, s ebben megengedhetjük, hogy örökké olyanok legyünk, amilyenek vagyunk, és ahogyan Isten akarja. Jézus krisztus ezt a boldogságot hirdeti meg nekünk.

HALOTTAK NAPJA

SZENTLECKE a filippiekhez írt levélből

Fil 2,1-4

Ha tehát ér valamit a Krisztusban adott buzdítás, a szeretetből fakadó intelem, a lelki közösség, az együttérzés és a könyörület, tegyék teljessé örömeiket azzal, hogy

egyetértők vagytok, ugyanazon szeretet van bennetek, és együttérezve ugyanarra törekedtek. Ne tegyetek semmit versengésből, sem hiú dicsőségvágyból, hanem mindenki alázatosan tekintse a másikat maga fölött állónak. Egyiktek se tartsa csak a maga érdekét szem előtt, hanem a másokét is.

Ez az Isten ígéje.

EVANGÉLIUM Szent Lukács könyvéből

Lk 7,11-17

Aki magát fölmagasztalja, megalázzák, és aki magát megalázza, fölmagasztalják.«

Annak pedig, aki őt meghívta, ezt mondta: »Amikor ebédet vagy vacsorát adsz, ne a barátaidat és testvéreidet hívd meg, se a rokonaidat és gazdag szomszédaidat, akik majd téged is meghívnak és viszonozzák neked. Amikor vendégséget rendezel, hívd meg a szegényeket, bénákat, sántákat, vakokat. Így boldog leszel, mert ők nem tudják azt viszonozni neked. De amikor az igazak feltámadnak, megkapod jutalmadat.«

Az egyik vendég ennek hallatára így szólt hozzá: »Boldog, aki asztalhoz ülhet az Isten országában!« Ő pedig ezt válaszolta: »Egy ember nagy vendégséget rendezett és sokakat meghívott. A vacsora órájában elküldte szolgáját, hogy szóljon a meghívottaknak: ‘Jöjjetek, mert már minden el van készítve!’

Ezek az evangélium ígéi.

Isten az új világra mutat

Egy kis tisztást nehéz volt megtalálni. Az autót jelző tábla el volt rejtve. De megtalálhatja az, aki meg akarja találni. Eközben a sofőr időről időre - szabálytalan időközönként - megállt egy rádiójelnél. Ő volt a játékban a róka, a többi sofőr pedig az üldöző. Az volt a feladatuk, hogy felvegyék a rádiójeleket, s ezek segítségével meghatározzák a haladási irányt és megtalálják a tisztáson elrejtett autót. Ehhez természetesen megfelelő vevőeszközökre volt szükségük, s a megbeszélte frekvenciára kellett őket beállítaniuk.

Isten és Jézus csodái olyanok, mint egy másik világ rádiójelei. Megerősít bennünket: létezik ez a másik világ. Ezt a jelek alapján világosan láthatjuk.

De: a jelek nem úgy érkeznek, ahogyan az a tudományosan megformált gondolkodásunknak megfelelne. Ez a tudományos gondolkodásmód azt akarja, hogy minden nagyon világos legyen; pontosan kísérleti elrendezéseket akar, amelyeket tetszés szerint meg lehet ismételni; mindent mérési eredményekkel és számokkal akar igazolni, ellenőrzés alá vonni és a műszaki találmányokban használhatóvá tenni. Mindez nem vonatkozik Isten másik világból érkező jeleire.

Ha valaki ragaszkodik a tudományos gondolkodás egyetlen szabályához és annak lehetőségeihez, akkor bajba kerül: vagy meg kell tagadnia Isten többi jelét, valótlannak kell nyilvánítania - és emellett nagy erősen beszűkíti látóhatárát, s ezzel elzárja magát Isten számos jelétől; vagy megkapja ezeket a jeleket, valósnak tekinti és beemeli az életébe - akkor el kell ismernie, hogy más logikát követnek, mint amit a tudománytól megszokhattunk, hogy megvan a saját logikájuk, amelyet csak fokozatosan lehet megérteni.

Isten logikájának elsajátítása

A naimi ifjú feltámasztása különösen egyértelmű “rádiójel volt Istentől”. Ha a természettudomány által befolyásolt gondolkodásmódunkkal közelítünk hozzá, ez az alternatíva különösen éles: életre hívhat-e

Isten Fián, Jézuson keresztül valakit, aki éppen elhunyt? Akkor Isten különleges módon avatkozott be az életbe. De a kételyeket akkor sem adták fel. **Szeretnénk ragaszkodni a logikánkhoz és megkérdezni: akkor miért hívta vissza az életbe Jézus csak ezt a fiatalembert - és sokan mások, akik szintén meghaltak; miért gyógyította meg ezeket a vakokat / leprásokat / bénákat - és másokat miért nem? Miért nem ismétlődnek meg az ilyen események, hogyan maga Jézus is bejelentette:** *“Bizony, bizony mondom nektek: Aki hisz bennem, ugyanazokat a tetteket viszi majd végbe, amelyeket én teszek, sőt nagyobbakat is tesz majd azoknál, mert én az Atyához megyek. Bármit kértek az én nevemben, megteszem azt, hogy az Atya megdicsőüljön a Fiúban.”*¹ A “miért” kérdéseink megmaradnak - amíg nem vagyunk elég őszinték ahhoz, hogy elfogadjuk Isten logikáját. Ennek során azt tapasztaljuk, hogy nem tudjuk kiszámítani és hasznossá tenni a számunkra, s elég gyakran meg sem értjük őket.

Ez különösen nyilvánvaló egy olyan napon, mint a mai. Elhunytjainkra emlékezünk, különösen azokra, akikkel kapcsolatban álltunk: rokonainkkal, barátainkkal, kollégáinkkal, ismerőseinkkel. Különböző életszakaszokban hunytak el: egyesek gyermekekként betegen, mások fiatalon, esetleg balesetet szenvedtek, vannak, akik kiszakadtak az életből, a családi és munkahelyi kötelezettségekből, mások pedig egy teljes élet után és meglett korban. Haláluk természete és körülményeik is meglehetősen eltérőek: vannak, akik tragikus balesetet szenvedtek,

¹ Jn 14,12-13

vannak, akik maguk döntöttek, talán a túlzott benső szorongás miatt, mások békében voltak önmagukkal, szeretteikkel és rokonaikkal.

Mindannyian megérkeztek céljukhoz. Most már érzékelhetjük, mi is áll valójában “Isten rádiójeleinek” háttérében, talán még szemtől szemben is láthatjuk. Most már láthatjuk, hogy a naimi ifjú feltámadásáról szóló evangéliumunk az ígélet története és a kiteljesedést tapasztalhatjuk meg. Megerősíti Jézus kijelentésének igazságát: *“Bizony, bizony mondom nektek:*

*Aki hisz bennem, ugyanazokat a tetteket viszi majd végbe, amelyeket én teszek, sőt nagyobbakat is tesz majd azoknál, mert én az Atyához megyek. Bármit kértek az én nevemben, megteszem azt, hogy az Atya megdicsőüljön a Fiúban.”*² A felszínen, emberi szintünkön a halál elvitte elhunytjainkat. A hit által tudjuk, hogy Jézus elhozza őket hozzánk.

Még mindig ebben a világban vagyunk. Annak érdekében, hogy biztonságosan megérkezzünk a másikba, hogy magabiztosan rábízhassuk magunkat Isten hívására az Ő világában, jól tennénk, ha újra és újra alkalmazkodnánk a “frekvenciájához”, s fel vennénk a rádiójeleit. Minden nap elegendő lehetőséget kínál erre. Jézus szavai az evangéliumokban, a többi írásban, különösen az Újszövetségben szereplő hivatkozások világosak és egyértelműek. A hívők közössége felajánlja nekünk a támogatást, s egyúttal elvárja tőlünk, hogy támogassuk egymást a hit és az élet útján. Az Eucharisztia megünneplése különleges módja annak, hogy megtapasztaljuk Jézus jelenlétét életünkben és időnkben.

² uo.

“Ez erőt ad!” - mondta egyszer egy ágyhoz kötött beteg áldozatás után, akinek elég sok fájdalmat kellett elviselnie. Már nem vehetett részt a szentmisén és más liturgián a templomban. De megtanulta, hogy Jézus jelenléte a kenyér színe alatt Jézus valódi jelenléte, világosan hallható és erősítő “Isten rádiójele”. Most, amikor közösen ünnepelünk a szentmisén és imádkozunk elhunytjainkért, mindent megteszünk értük. De a lehető legtöbbet magunkért is megteesszük: fogadjuk Isten “rádiójeleit”, és irányítsa életünket Megváltónk felé, Jézus Krisztushoz.

